

Protokoll 3/2026

Tid Torsdagen den 23 april 2026 kl. 16.45-17.25

Plats Stora kollegiesalen, Stadshuset

Justering Måndagen den 4 maj 2026,
§§ 1-10, 12-15, 18, 19, 22-25

Omedelbart justerade paragrafer

Justering Torsdagen den 23 april 2026,
§§ 11, 16, 17, 20, 21

Lars Strömgren

Dennis Wedin

Närvarande

Beslutande ledamöter

Lars Strömgren (MP), ordföranden
Dennis Wedin (M), vice ordföranden

Johan Heinonen (S)
Berit Nyberg (S)
Jimmy Lindgren (S)
Irene Dolk Castellanos (S)
Maria Mustonen (V)
Joel Höglund (V)
Jonas Nilsson (M)
Anders Lindman (SD)
Sara Svanström (L)
Svante Linusson (C)
Hamid Ershad Sarabi (C)

Tjänstgörande ersättare

Ersättare:

Karin Jordås (S)
Abdiaziz Serar (S)
Ulrika Palm (S)
Jörgen Gyllenblad (S)
Agneta Sundberg (V)
Anna Cederschiöld (M)
Torbjörn Erbe (M)

Ann-Sofie Söderberg (M)
Robert Westerlund (SD)
Louise Grabo (C)
Destiny Zandi Lindgren (KD)

Tjänstemän

Tillförordnade förvaltningschefen Philip Hall, Marie Aktö, Sara Bergendorff, Robin Billsjö, Niklas Domeij, Ulrika Falk, Peter Granström, Zerina Krijestorac Gigovic §§ 1-10, Lena Lien, nämndsekreteraren Kerstin Thörner och personalföreträdare Lars-Gunnar Brundin §§ 1-10, samt borgarrådssekreteraren Gabriele Werner §§ 1-10, 18-25.

§ 17

Handlingsplan för ett jämställt Stockholm 2030. Svar på remiss från kommunstyrelsen

Dnr T2026-00408

Beslut

Trafiknämnden beslutar enligt trafikkontorets förslag:

1. Trafiknämnden beslutar att överlämna trafikkontorets tjänsteutlåtande som svar på remissen.
2. Trafiknämnden beslutar att omedelbart justera paragrafen.

Reservation

Samtliga ledamöter för Moderaterna reserverar sig mot beslutet med hänvisning till sitt förslag.

Anders Lindman (SD) reserverar sig mot beslutet med hänvisning till sitt förslag.

Sara Svanström (L) reserverar sig mot beslutet med hänvisning till sitt förslag om återremiss.

Handlingar i ärendet

Trafikkontorets tjänsteutlåtande från den 6 mars 2026.

Nämndens behandling av ärendet

Framlagda förslag till beslut

- 1) Ordföranden Lars Strömgren (MP), Johan Heinonen m.fl. (S), Maria Mustonen m.fl. (V) och Svante Linusson m.fl. (C) föreslår (se beslutet).
- 2) Vice ordföranden Dennis Wedin m.fl. (M) föreslår att nämnden beslutar att delvis godkänna kontorets förslag till beslut, samt att därutöver anföra följande:

För Moderaterna handlar jämställdhetsarbete om att undanröja faktiska hinder och hantera verkliga problem. Det innebär lika lön för lika arbete, likvärdiga förutsättningar i skolan för flickor och pojkar samt att alla ska kunna känna sig trygga, både i det offentliga rummet och i hemmet. Ett framgångsrikt jämställdhetsarbete kräver tydliga mål, mätbarhet och konkreta åtgärder.

Den handlingsplan som nu läggs fram präglas av ett stort fokus på processer, analys och teori. Den riskerar att bli ytterligare en administrativ pålaga för verksamheterna

snarare än ett effektivt verktyg. Vi har återkommande efterfrågat färre och mer träffsäkra styrdokument. Handlingsplanen är en av sex underordnade planer till stadens MR-program, och därutöver finns flera angränsande styrdokument. Vi menar att denna fragmenterade struktur är ineffektiv, skapar otydlighet och tar fokus från kärnverksamheterna.

Vi instämmer i förvaltningens bedömning att planen är för generell och att mer konkreta och avgränsade resultatmål behövs. Centrala frågor, såsom mäns våld mot kvinnor, hanteras vid sidan av handlingsplanen, vilket försvårar en samlad och enhetlig styrning. Inte heller den särskilda utsattheten för personer med funktionsnedsättning lyfts i tillräcklig utsträckning.

Åtgärderna som presenteras är generella och fastnar i normkritik snarare än konkreta insatser. Planen saknar också verktyg för att bekämpa det utbredda problemet med hedersrelaterat våld och förtryck. Majoritetens agerande på området är otillräckligt och står inte i proportion till problemets omfattning. Åtgärder som könsseparerade badtider är exempel på hur man i praktiken går förtryckande strukturerna till mötes i stället för att motverka dem.

För Moderaterna är det självklart att staden ska agera med kraft där utsattheten är som störst. En kvinna som utsätts för våld i hemmet ska kunna bo kvar i sin bostad, medan det är våldsutövaren som ska flyttas. Detta är ett konkret förslag som majoriteten har motsatt sig.

Mot bakgrund av att handlingsplanen brister i tydlighet, mätbarhet och prioritering av de mest angelägna problemen bedömer vi att den är otillräcklig och bör omarbetas.

- 3) Anders Lindman (SD) föreslår att nämnden beslutar att delvis bifalla kontorets förslag, samt att därutöver anföra följande:

Sverigedemokraterna delar målsättningen om ett samhälle där alla människor behandlas likvärdigt och ges goda förutsättningar att forma sina liv. Jämställdhet mellan kvinnor och män är en grundläggande princip som ska värnas.

Samtidigt vill vi lyfta vissa invändningar mot den föreliggande handlingsplanen.

Planen utgår i stor utsträckning från en specifik ideologisk problembeskrivning, där begrepp som könsmaktsystem och normkritik ges en central roll. Vi menar att stadens styrdokument i första hand bör vila på ett sakligt och pragmatiskt förhållningssätt, där fokus ligger på konkreta problem och lösningar snarare än på teoretiska utgångspunkter.

Vi ser också en risk att ett alltför omfattande fokus på kön och grupptillhörighet leder till att individperspektivet hamnar i skymundan. Offentlig verksamhet ska i första hand utgå från individens behov och förutsättningar, inte från kategoriseringar.

Vidare innebär handlingsplanen omfattande krav på analyser, uppföljning och normkritiska arbetssätt inom i princip all verksamhet. Detta riskerar att öka administrationen och ta resurser från kärnuppdraget, såsom skola, äldreomsorg och trygghetsskapande arbete.

Sverigedemokraterna anser att stadens arbete bör koncentreras till konkreta åtgärder som stärker trygghet, förbättrar skolresultat och säkerställer en väl fungerande välfärd för alla oavsett kön.

- 4) Sara Svanström (L) föreslår att nämnden beslutar att återremittera ärendet, samt att därutöver anföra följande:

Handlingsplanen för ett jämställt Stockholm 2030 har en viktig ambition och adresserar centrala frågor om jämställdhet i stadens verksamheter. Liberalerna delar målsättningen om ett mer jämställt samhälle där kvinnor och män, flickor och pojkar ges likvärdiga livschanser och där människor inte begränsas av könsnormer. Samtidigt är det tydligt att handlingsplanen i sin nuvarande form inte uppfyller de krav som bör ställas på ett styrande dokument.

Det finns exempelvis ett uttalat behov av "stadsövergripande samordning och stöd i implementering och uppföljning". Det pekar på en grundläggande svaghet. När ansvaret är brett fördelat över stadens nämnder krävs en tydlig struktur för hur arbetet ska ledas, följas upp och utvecklas. Utan detta finns en uppenbar risk att genomförandet blir ojämnt och beroende av lokala initiativ.

Det är också anmärkningsvärt att sambandet mellan jämställdhet och mäns våld mot kvinnor inte tydligare integreras i handlingsplanen, trots att det uttryckligen

konstateras att detta “skulle behöva lyftas tydligare”. Det rör en av kärnfrågorna i jämställdhetspolitiken och kan inte hanteras vid sidan av.

En annan central brist gäller målens utformning. Som det konstateras i underlaget beskriver resultatmålen inte “tillräckligt väl den direkta förändring som ska genomföras i stadens verksamheter”. Det är en avgörande invändning. Om det inte framgår vilken förändring som ska ske blir det i praktiken omöjligt att styra arbetet, följa upp resultaten och säkerställa att insatserna får effekt.

Därtill finns brister i konsekvensen i det intersektionella perspektivet, där vissa grupper, exempelvis personer med funktionsnedsättning, inte synliggörs tillräckligt genomgående. Det riskerar att leda till att grupper som redan är särskilt utsatta inte får det genomslag i arbetet som krävs. Handlingsplanen är också omfattande och innehåller stora beskrivande avsnitt, vilket riskerar att göra den mindre användbar som styrdokument. Tyngdpunkten behöver flyttas från beskrivning till genomförande.

Sammanfattningsvis handlar detta om brister i målens tydlighet, ansvarsfördelning, genomförbarhet, uppföljning och helhetsperspektiv. Det är inte marginella synpunkter utan invändningar som rör planens kärna.

Ur ett liberalt perspektiv är detta särskilt allvarligt. Jämställdhet handlar ytterst om individens frihet. Om rätten att forma sitt liv, att vara ekonomiskt självständig och att leva utan våld. För att uppnå detta krävs inte bara ambitioner utan konkreta åtgärder som gör skillnad i människors vardag.

Politikens uppgift är att åstadkomma förändring. Att beskriva problem och formulera övergripande mål är en början, men det är inte tillräckligt. En handlingsplan måste vara ett verktyg för genomförande, inte ett dokument som stannar vid intentioner.

Mot denna bakgrund är bristerna så omfattande att handlingsplanen behöver omarbetas innan den kan antas. Ärendet bör därför återremitteras så att planen kompletteras med tydligare och mätbara mål, en konkretisering av åtgärder, en klar ansvarsfördelning, ett mer konsekvent jämställdhetsperspektiv samt en struktur för systematisk uppföljning.

Beslutsgång i delen om återremiss

Ordföranden Lars Strömgren (MP) ställer förslaget att återremittera ärendet mot att avgöra ärendet vid dagens sammanträde och finner att nämnden beslutar att avgöra ärendet vid dagens sammanträde.

Beslutsgång

Ordföranden Lars Strömgren (MP) ställer därefter övriga förslag mot varandra och finner att nämnden beslutar enligt kontorets förslag som stöds av ordföranden Lars Strömgren (MP), Johan Heinonen m.fl. (S), Maria Mustonen m.fl. (V) och Svante Linusson m.fl. (C).

Ersättaryttrande

Destiny Zandi Lindgren (KD) lämnar ersättaryttrande enligt följande:

Förslag till beslut:

- att avstyrka Handlingsplan för ett jämställt Stockholm 2030 i sin helhet
- att därutöver anföra följande:

Handlingsplanen för ett jämställt Stockholm 2030 är tyvärr ännu ett skolboksexempel på hur vänstern förvandlar ett viktigt samhällsmål till ytterligare ett projekt för tröttsam radikalfeminism och identitetspolitik. I stället för att utgå från individens frihet, ansvar och möjligheter, så tar man avstamp i teorin om ett “könsmaktsystem” – där mannen per definition är norm och kvinnan offer. Det är inte en seriös problemformulering – det är en ideologisk dröm förklädd till kommunal styrning.

Handlingsplanen genomsyras av tankar om normkritik, intersektionella analyser och krav på att varje beslut, från förskola till arbetsmarknadsinsatser, ska anpassas efter politisk ideologi. Resultatet blir inte bättre välfärd utan mer byråkrati. Det innebär tjänstepersoner som ska producera en aldrig sinande ström av ideologiskt färgade pappersprodukter, samtidigt som stockholmarna väntar på bättre skolresultat, tryggare miljöer och en socialtjänst som faktiskt fungerar.

Mest talande är kanske synen på människors egna livsval. Handlingsplanen stipulerar att staden ska motverka normer som “befäster könssegregeringen” och uppmuntra studie- och yrkesval som ”utmanar stereotyper”. Vänsterpolitiker tar sig helt sonika rätten att klampa rätt in i människors fria livsval.

Det offentliga ska inte uppfostra medborgare till "rätt" preferenser. Det ska undanröja verkliga hinder, inte moralisera över att kvinnor och män ibland väljer olika.

För när kvinnor och flickor beskriver verklig otrygghet i kollektivtrafiken och i det offentliga rummet, så svarar vänstern med dialoger och kunskapshöjande insatser. Stockholmarna behöver inte fler genusseminarier. De behöver bättre belysning, fler ordningsvakter, renare miljöer och en politik som sätter trygghet före marxistiska teorier. Samtidigt väljer vänsterstyret, trots alla fina ord, att tillmötesgå hederskultur och normer när det kommer till att könssegregerad simtider för män och kvinnor i stadens badhus.

Stockholmarna förtjänar bättre än ännu en handlingsplan byggd på den olyckliga kombinationen av ideologiskt önsketänkande och praktisk undfallenhet när det väl kommer till krita att stå upp för jämställdhet.

Vid protokollet

Kerstin Thörner